

ÉLET ÉS KULTURA

MŰVESZET

VAGONE BERÉNYI MARGIT ÉS VAGÓ GÁBOR KÉPZŐMŰVESZETI KIÁLLÍTÁSA. Derűs színekben tartott, izlésesen rendezett festmények mutatták be V. Berényi Margit festői képességét. Képein a mai festő természetsszömlélete jelentkezik. Bár festészetét nem lehet határozottan sem egyik sem másik kategóriába sorozni, mégis az eddigi irányok eredményein alapul. Igyekezik közel meredni a természethez, s a benne megérezett finomságok, írtim részletek, hangulatok azok, melyek figyelmét különösen lekötik. A valóság szelíd átköltése adja festészetének alapvonását s az a művészegyeniség, mely ezeken a könnyed ecsetkezeléssel festett világos színharmoniaikon keresztül megnyilatkozik, optimista életérzést szöalltat meg.

Főleg arcképek, virágszendéletek, foglalkoztatják, de azért a most kiállított Krisztusarcot kell elsősorban kiemelni művei közül. Az arc sok lelkiiséget fejez ki és világos, meleg színeivel, anyagtalanságával a barok-korban festett mennyei jelenésekre emlékeztet.

Arcképeit friss technikával festi és életteljes, derűs lelkületű embereket ábrázol. Virágszendéleteiben a színbeli finomságok mellett kifejezetten jelentkezik az a dekoratív hajlandóság, amely V. Berényi Margit festészetének szintén egyik sajátossága. Tájképei is dekoratívek, de itt a dekorativitás más értelmű s főként az erdélyi tárgyúaknál különös hangsúlyt nyer attól, hogy a mese hangulatát viszi bele a havasok és fenyvesek tájaiba.

Vágó Gábor néhány szobra élénkíti még a kiállítás általános képét. Az a formagazdagság, mely mozgalmasságot és feloldottságot ad szobrainak, ellentéte felesége egyszerű eszközökkel kialakított festészetének. Ezzel szemben Pálffy György arcképe jól sikerült mű. A mai kor stílusában készült a zárt kompozíciójú és nagy síma felületekre egyszerűsített Madonna és Izsófi szent

Terézke szobrá, melyek csendes ünnepléységükben áhítatot keltök.

TÓBIÁS GYÖRGY KÉPKIÁLLÍTÁSA. Féléve múlt, hogy Tóbiás György legutóbbi kiállítását rendezte. Jelen tárlatára szintén bő képanyagot hozott, mely fejlődésének ugyanazt a stádiumát mutatja, mint az előbbi. Felfogása, művészetének tartalmi értékei lényegben nem változnak, sőt témaköre is ugyanaz. Tóbiás György festészete naturalista meglátásokon nyugszik, ebben forrott ki és már a festészetnek azon területeire érkezett, melyre adottságai a legjobban képesítik. Ezért ugrásszerű változásokat nem is lehet nála várni. inkább további elmélyülést és izmosodást.

Csupán árnyalati változást jelent tehát újabb képein, hogy a festőiség mellett a rajz egy gondolattal jobban előtérbe lép s ezáltal a plasztikai formák szabatosabbak és egyik másik művén a képhatás is rendezettebb. Természetesen ez a módosulás nem olyan mértékű, hogy ecsetkezelésének feloldottságán és könnyedségén változtatott volna.

Ez a kiállítás is újabb bizonyítéka annak, hogy az arcképfestés Tóbiás Györgynek továbbra is igazi területe maradt. Arcképei egyébtárgyú műveikhez képest technikailag is tökéletesebbek és látszik, hogy kedvvel foglalkozik ezzel a témával. Ez azért is figyelmet érdemel, mert sok festő nem tartja komoly érdeklődésre méltónak az arcképfestést. Valójában azonban a legszebb művészi feladatok közé számíthatjuk, mert az emberábrázolás sokféle problémáját vetette fel minden korban és a nagy mesterek majdnem mindegyike alkotott e nemben is remeket. Veszélyessé csak akkor válik, ha valaki mesterségszerűen fogja fel. Tóbiás György számára az arcképfestés élmény és minden arcképén van az ábrázolt személy pillanatnyi megjelenésének leírásán kívül valami az állandó énből is.

DOROGI IMRE